

ДОНАЛД БИСЕТ

МРАВКАТА И ЗАХАРТА

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Леля Луси имаше къща с градина. Тя обитаваше къщата, а в градината живееха стотици мравки. Веднъж една мравка на име Томи рече:

— Отивам да потърся нещо за ядене.

Сетне пропълъзя под задната врата, пресече кухнята, покатери се по вратата на кухненския шкаф, стигна до ключалката, скочи през нея и се озова вътре в шкафа. Огледа се и видя голяма купа със захар.

— О, точно това, което обичам най-много — зарадва се мравката, седна и почна да хрупа захар, която много ѝ се услади.

Мравката не спираше да яде, ставаше все по-дебела и по-дебела, докато се натъпка така, че наистина не можеше да погълне повече и трошица. Тогава реши да си върви и понечи да се мушне обратно през ключалката на кухненския шкаф. Да, но беше така надебеляла от захарта, че ключалката се оказа тясна.

Бедната Томи седна и заплака. Знаеше, че майка ѝ ще я чака, затова отново опита да се промуши през ключалката, но и този път не успя, беше прекалено дебела.

Реши да чака и за да отслабне, започна да прави упражнения. Навеждаше се да пипне пръстите на краката си, поемаше си дълбоко дъх, после леко приклякваше, раз-два, раз-два. Също така тичаше в кръг из шкафа, докато най-последно видя, че е отслабнала достатъчно.

Тъкмо се канеше да пропълъзи през ключалката, за да се прибере у дома, усети, че ѝ прималява от глад и си рече:

— Ще отида да си хапна съвсем малко, преди да поема на път.

Върна се и хапна малко захар, но тя така ѝ се услади, че реши да се наяде добре, за да има сили да извърви дългия път към къщи. Когато реши, че е време да тръгва, Томи пак не можа да мине през ключалката. Оказа се, че е прекалено дебела. Така че зачака отново, като правеше упражненията с голямо постоянство, докато отслабна достатъчно. Тогава пое към къщи.

И този път ѝ прималя от глад, но вече знаеше, че не бива да яде захар. Така че пропълъзя през ключалката, спусна се по вратата на кухненския шкаф, прекоси кухнята, мушна се под задната врата и излезе в градината.

Когато се прибра у дома, разказа на майка си за захарта. Тя извика другите мравки и им рече:

— Хайде да навестим леля Луси.

И така всички мравки прекосиха градината, минаха под задната врата, пресякоха кухнята и коридора, стигнаха дневната на леля Луси, разходиха се по килима, покатериха се по крака на фотьойла и скочиха в скута на леля Луси.

Тя се зарадва да види мравките, а Томи ѝ разказа за приключението си — как влезе в шкафа, преди да е яла захар и как не можа да излезе след това.

Накрая леля Луси обеща винаги да оставя чинийка със захар на пода в ъгъла на кухнята. А мравките ѝ благодариха, разцелуваха я за сбогом и се прибраха у дома.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.